

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Reného Fischera a soudců Mgr. Halky Hovorkové a JUDr. Čestmíra Slaného ve věci

žalobce: **Prof. ing. V. S., CSc., LL.M.**, narozený dne xxx
bytem xxx, xxx xxx
zastoupený advokátem JUDr. Tomášem Sokolem
sídlem Sokolovská 1788/60, 120 00 Praha 2

proti
žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, IČO 00025429
sídlem Vyšehradská 424/16, 128 10 Praha 2

o 30 000 000 Kč,

k odvolání žalobce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 12. 5. 2021, č. j. 45 C 232/2020-26

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se zrušuje** a věc se tomuto soudu vrací k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

1. Soud prvního stupně shora označeným usnesením zastavil řízení co do nároku žalobce na náhradu nemajetkové újmy za nezákonné trestní stíhání zahájené dne 12. 11. 2013 usnesením policejního orgánu Policie ČR, ÚOKFK, SKPV, odbor korupce, č. j. OKFK-541-64/TČ-2013-251001 a ukončené dne 28. 2. 2018 právní mocí rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 9. 2017, sp. zn. 56 T 1/2015, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 2. 2018, sp. zn. 8 To 133/2017. Své rozhodnutí odůvodnil nedostatkem podmínek řízení, když dovodil, že totožný nárok na náhradu nemajetkové újmy žalobce již uplatnil u soudu prvního stupně v řízení pod sp. zn. 12 C 32/2019. V tomto řízení (sp. zn. 12 C 32/2019, pozn. odvolacího soudu) se stejný žalobce domáhá proti stejnému žalovanému poskytnutí nemajetkové újmy ve výši 30 000 000 Kč za nezákonné trestní stíhání zahájené dne 12. 11. 2013 usnesením policejního orgánu Policie ČR, ÚOKFK, SKPV, odbor korupce, č. j. OKFK-541-64/TČ-2013-251001 a ukončené dne 28. 2. 2018 právní mocí rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 9. 2017, sp. zn. 56 T 1/2015, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 2. 2018, sp. zn. 8 To 133/2017. Podle soudu tak jde o totožný nárok žalobce, jehož projednání v tomto řízení brání překážka věci zahájené. Protože se jedná o neodstranitelnou překážku v řízení, soud prvního stupně řízení podle § 104 odst. 1 o. s. ř. ohledně tohoto nároku zastavil. Dále konstatoval, že nad rámec nároku, který žalobce již uplatnil v řízení sp. zn. 12 C 32/2019, se v tomto řízení též domáhá náhrady nemajetkové újmy za řízení o návrhu státního zástupce na povolení obnovy řízení v neprospěch žalobce ze dne 9. 4. 2019, č. j. 7 VZV 32/2013-700, který byl pravomocně zamítnut usnesením Městského soudu v Praze ze dne 26. 7. 2019, sp. zn. 56 T 1/2015, ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 11. 2019, sp. zn. 1 To 21/2019. Podle soudu jde o další nárok, který žalobce v řízení sp. zn. 12 C

Shodu s prvopisem potvrzuje I. Š.

32/2019 neuplatnil, a nic proto nebrání tomu, aby tento nárok byl dále projednáván. Ve zbytku však bylo řízení zastaveno.

2. Proti usnesení podal odvolání žalobce. Blanketní odvolání doplnil podáním ze dne 9. 7. 2021. Vyslovil nesouhlas se závěrem soudu prvního stupně o nedostatku podmínek řízení, když nároky uplatněné v obou citovaných řízeních jsou zcela odlišné. V řízení sp. zn. 12 C 32/2019 žalobce uplatnil tyto nároky vyplývající z nezákonného trestního stíhání zahájeného dne 12. 11. 2013 (specifikováno shora), a to:
 1. majetková škoda odpovídající ušlému zisku žalobce ve výši 19 926 395 Kč,
 2. nemajetková újma spočívající v neoprávněném zásahu do práv žalobce a poškození dobrého jména ve výši 29 740 000 Kč,
 - 3) nemajetková újma spočívající v poškození zdraví žalobce ve výši 20 000 000 Kč,celkem tedy 69 666 395 Kč.

V řízení sp. zn. 45 C 232/2020 však žalobce uplatnil nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 30 000 000 Kč vyplývající z nedůvodného a nezákonného návrhu státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 9. 4. 2019, č. j. 7 VZV 32/2013-700, na povolení obnovy řízení. Je tak evidentní, že v obou uvedených řízeních jsou projednávány nároky zcela odlišné. Žalobce se náhrady újmy ve výši 30 000 000 Kč v tomto řízení nedomáhá ani na základě totožných skutkových tvrzení, a není proto dána překážka litispendence ve smyslu § 83 o. s. ř. K tomu odvolatel odkázal na judikaturu Nejvyššího soudu ČR, kterou označil (usnesení ze dne 12. 5. 2005, sp. zn. 22 Cdo 347/2005 a ze dne 6. 2. 2018, sp. zn. 28 Cdo 4161/2017); z uvedených rozhodnutí citoval. Závěrem žádal, aby odvolací soud napadené usnesení zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení.
3. Žalovaný se k podanému odvolání nevyjádřil.
4. Odvolací soud přezkoumal podle § 212 a § 212a odst. 5 a 6 o. s. ř. správnost napadeného usnesení včetně správnosti postupu v řízení, které jeho vydání předcházelo, aniž by ve věci nařizoval odvolací jednání /§ 214 odst. 2 písm. c) o. s. ř./ a neshledal podmínky pro konečné rozhodnutí ve věci.
5. Podle § 83 odst. 1 o. s. ř. v zahájení řízení brání tomu, aby o téže věci probíhalo u soudu i jiné řízení.
6. Překážka věci zahájené tvoří takzvaný neodstranitelný nedostatek podmínek řízení ve smyslu § 104 odst. 1 věta první o. s. ř., pro kterou je třeba řízení zastavit. Soudní judikatura dovodila, že o stejnou věc jedná tehdy, jde-li v pozdějším řízení o tentýž nárok nebo stav, o němž bylo již zahájeno jiné řízení, které se týká se stejného předmětu řízení a týchž osob. Je přitom nerozhodné, mají-li tyto osoby v různých řízeních rozdílné procesní postavení. Tentýž předmět řízení je dán tehdy, jestliže stejný nárok nebo stav vymezený žalobním petitem vyplývá ze stejných skutkových tvrzení, tedy ze stejného skutku, jímž byl uplatněn (obdobně rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 4. 9. 2008, sp. zn. 28 Cdo 2663/2008, dále též rozsudek ze dne 5. 4. 2001, sp. zn. 21 Cdo 906/2000 publikovaný v časopise Soudní judikatura – civilní, svazek 9, ročník 2001, uveřejněný pod pořadovým číslem 113/2001 na straně 443).
7. Žalobce se v řízení v této věci (sp. zn. 45 C 232/2020, pozn. odvolacího soudu) domáhá náhrady nemajetkové újmy v celkové výši 30 000 000 Kč, která mu měla vzniknout nezákonným rozhodnutím podle § 7 odst. 1 zák. č. 82/1998 Sb. (dále jen OdpŠk). Řízení bylo zahájeno dne 16. 12. 2020. Ve skutkových tvrzeních žaloby ovšem blíže nevymezuje, v čem tato újma měla spočívat. V žalobě podrobně popisuje průběh trestního stíhání, poté bez dalšího uvádí, že mu vznikla nemajetková újma v souvislosti s trestním stíháním, které bylo proti němu a proti Bc. Š.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. Š.

vedeno, a toliko na straně 6 žaloby pod bodem 9 uvádí, že *zásah do jeho osobního života není možné odčinit jiným způsobem než náhradou v penězích* s tím, že jako přiměřené zadostiučinění za újmu způsobenou tímto trestním stíháním **včetně řízení o povolení obnovy** se mu jeví částka 30 000 000 Kč.

8. Z žaloby ze dne 4. 2. 2019, ohledně níž je vedeno u Obvodního soudu pro Prahu 2 řízení pod sp. zn. 12 C 32/2019, je zřejmé, že předmětem tohoto řízení je náhrada majetkové a nemajetkové újmy z téhož trestního stíhání v celkové výši 70 035 295 Kč, když tato sestává z **1. majetkové újmy** ve výši a) 108 900 Kč představující náklady na znalecký posudek a ve výši b) 19 926 395 Kč z titulu ušlého zisku, dále z **2. nemajetkové újmy** ve výši aa) 30 000 000 Kč spočívající z poškození pověsti a dobrého jména žalobce a ve výši bb) 20 000 000 Kč spočívající v poškození zdraví žalobce. Z vyjádření žalovaného ze dne 2. 2. 2021 v řízení sp. zn. 45 C 232/2020 vyplývá, že žalobci měla být v řízení sp. zn. 12 C 32/2019 mimosoudně vyplacena žalovaným částka 260 000 Kč z titulu náhrady nemajetkové újmy způsobené trestním stíháním, a to v rámci předběžného projednání nároku podle § 14 a § 15 OdpŠk.
9. Ze skutkového vymezení částky 30 000 000 Kč, které se žalobce domáhá v řízení sp. zn. 45 C 232/2020, však nelze dovodit, v čem má tato újma spočívat, z čeho ji žalobce dovozuje, když je zřejmé, že těžce částky se žalobce domáhá též v řízení sp. zn. 12 C 32/2019 z titulu náhrady nemajetkové újmy spočívající v poškození jeho pověsti a dobrého jména. Skutková tvrzení v žalobě v této věci sp. zn. 45 C 232/2020, kterými žalobce svůj žalobní požadavek na zaplacení částky 30 000 Kč odůvodňuje, jsou však poměrně kusá a neúplná tak, že nelze dovodit, zda uvedená suma není požadována ze stejných důvodů jako v případě řízení sp. zn. 12 C 32/2019 (poškození pověsti a dobrého jména žalobce). Žaloba sice splňuje základní náležitosti § 42 odst. 4 a § 79 odst. 1 o. s. ř., nicméně k tomu, aby bylo možné posoudit její důvodnost, je třeba, aby žalobce tvrdil všechny rozhodující skutečnosti, kterými svůj nárok odůvodňuje. Pokud povinnost tvrzení splněna není, je namístě postup podle § 101 odst. 1 písm. a) o. s. ř.
10. Odvolací soud tak uzavírá, že za současného stavu řízení nelze s ohledem na výše uvedené jednoznačně dovodit, zda nárok žalobce na zaplacení částky 30 000 000 Kč v tomto řízení (sp. zn. 45 C 232/2020) je odůvodněn stejnými okolnostmi jako v řízení sp. zn. 12 C 32/2019 a napadené usnesení je tak nepřezkoumatelné. Odvolacímu soudu proto nezbylo, než ho podle § 219a odst. 1 písm. b) o. s. ř. zrušit a věc vrátit prvostupňovému soudu k dalšímu řízení podle § 221 odst. 1 písm. a) o. s. ř. Soud prvního stupně vyzve žalobce k doplnění skutkových tvrzení podle § 101 odst. 1 písm. a) o. s. ř. tak, aby bylo zřejmé, v čem přesně nemajetková újma spočívá, čím je její náhrada ve výši 30 000 000 Kč odůvodněna, a teprve po splnění této povinnosti bude možno posoudit, zda je dána překážka litispendence ve smyslu § 83 o. s. ř.
11. K odvolací argumentaci žalobce ohledně vymezení fáze trestního řízení, za které je v této věci náhrada nemajetkové újmy ve výši 30 000 000 Kč požadována, odvolací soud uvádí, že soudu prvního stupně lze přisvědčit v tom, že žalobce v tomto řízení (sp. zn. 45 C 232/2020) uplatnil nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 30 000 000 Kč z titulu nezákonného trestního stíhání **od jeho zahájení do 12. 11. 2013 do zamítnutí návrhu na povolení obnovy řízení Vrchním soudem v Praze dne 28. 11. 2019**, zatímco v řízení sp. zn. 12 C 32/2019 konec trestního stíhání vymezuje datem 28. 2. 2018, kdy bylo zamítnuto odvolání státního zástupce proti zprošťujícím rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 9. 2017, kdy je tak zřejmé, že za období trvání řízení o povolení obnovy řízení jde o další (tj. dosud neuplatněný) nárok na náhradu nemajetkové újmy. Ten je však třeba vymezit a odlišit tak, aby bylo zřejmé, v jaké výši za tuto část trestního stíhání ho žalobce požaduje. Nelze však přisvědčit názoru žalobce o tom, že v řízení sp. zn. 45 C 232/2020 je požadována náhrada nemajetkové újmy ve výši 30 000 000 Kč vzniklé mu toliko za jednu část trestního řízení - řízení o povolení obnovy řízení, - neboť skutková tvrzení tomu neodpovídají.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. Š.

Žalobce totiž v tomto řízení požaduje náhradu nemajetkové újmy ve výši 30 000 000 Kč za **celé** trestní stíhání jako.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné.

Praha 1. 10. 2021

Mgr. René Fischer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. Š.